

220

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 25 lipca 1972 r.

w sprawie dodatków z tytułu pracy nauczycielskiej do emerytur i rent inwalidzkich.

Na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. — Karta praw i obowiązków nauczyciela (Dz. U. Nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nauczycielom i nauczycielom akademickim, zwanym dalej „nauczycielami”, uprawnionym do emerytury na podstawie przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, przysługuje dodatek z tytułu pracy nauczycielskiej, jeżeli wykonywali tę pracę co najmniej przez 15 lat.

§ 2. 1. Nauczycielom uprawnionym do renty inwalidzkiej na podstawie przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin przysługuje dodatek z tytułu pracy nauczycielskiej, jeżeli wykonywali tę pracę ostatnio przed powstaniem inwalidztwa co najmniej przez 5 lat.

2. Okres pracy nauczycielskiej, o którym mowa w ust. 1, może być krótszy niż 5 lat, jeżeli inwalidztwo powstało wskutek wypadku przy pracy albo wypadku w zatrudnieniu lub wskutek choroby zawodowej.

§ 3. 1. Za pracę nauczycielską uprawniającą do dodatku w wysokości 20% emerytury lub renty inwalidzkiej uważa się pracę wykonywaną w szkołach wyższych lub w samodzielnych placówkach typu naukowo-dydaktycznego na stanowiskach: profesora, docenta, adiunkta, starszego wykładowcy lub wykładowcy, starszego kustosa dyplomowanego lub kustosa dyplomowanego, starszego asystenta lub asystenta.

2. Do okresów pracy nauczycielskiej, o której mowa w ust. 1, zalicza się okresy pracy wykonywanej:

- 1) w Polskiej Akademii Nauk i w jej placówkach naukowych na stanowiskach samodzielnego pracownika naukowo-badawczego, starszego kustosa dyplomowanego lub kustosa dyplomowanego, adiunkta, starszego asystenta lub asystenta oraz pracownika techniczno-badawczego,
- 2) w instytutach naukowo-badawczych oraz innych placówkach uprawnionych w myśl przepisów o tych instytutach do zatrudniania pracowników naukowo-badawczych na stanowiskach samodzielnego pracownika naukowo-badawczego, starszego kustosa dyplomowanego lub kustosa dyplomowanego, adiunkta, starszego asystenta lub asystenta.

§ 4. Za pracę nauczycielską uprawniającą do dodatku w wysokości 10% emerytury lub renty inwalidzkiej uważa się pracę:

- 1) na stanowiskach asystenta stażysty, lektora, nauczyciela przedmiotów, zawodów i umiejętności praktycznych, nauczyciela wychowania fizycznego, nauczyciela przedmiotów obronnych, akompaniatora, bibliotekarza i dyplomowanego pracownika dokumentacji naukowej — w szkołach wyższych lub w samodzielnych placówkach typu naukowo-dydaktycznego,
- 2) na stanowiskach nauczyciela, wychowawcy lub innego pracownika pedagogicznego:

- a) w państwowych szkołach i innych placówkach oświatowych i szkoleniowych, wychowawczych, opiekuńczo-wychowawczych, utworzonych i działających na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. z 1961 r. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115 i z 1972 r. Nr 16, poz. 114),
 - b) w placówkach leczniczych, leczniczo-wychowawczych i leczniczo-opiekuńczych,
 - c) w zakładach poprawczych, schroniskach dla nieletnich oraz w szkołach przy zakładach karnych,
 - d) w bibliotekach szkolnych i pedagogicznych, ośrodkach metodycznych i placówkach poradnictwa wychowawczo-zawodowego,
 - e) w szkołach niepaństwowych, na które rozciągnięto przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. — Karta praw i obowiązków nauczyciela (Dz. U. Nr 16, poz. 114), w trybie określonym w art. 116 tej ustawy,
- 3) wykonywaną przez nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych:
- a) w centralnych i terenowych organach administracji szkolnej,
 - b) w Związku Nauczycielstwa Polskiego i innych organizacjach politycznych i społecznych, jeżeli do pracy tej zostali oni urlopowani,
 - c) w jednostkach zaplecza naukowo-pedagogicznego.

§ 5. Do okresu pracy nauczycielskiej określonej w § 3 albo w § 4 zalicza się odpowiednio również:

- 1) okresy tajnego nauczania w czasie okupacji oraz
- 2) okresy zatrudnienia na stanowisku nauczyciela, wychowawcy lub innego pracownika pedagogicznego w szkołach niepaństwowych innych niż wymienione w § 4 pkt 2 lit. e) oraz inne okresy zaliczone do wymiaru uposażenia, jednakże w wymiarze nie większym niż 5 lat i pod warunkiem wykonywania pracy nauczycielskiej ostatnio przed przyznaniem emerytury lub renty inwalidzkiej.

§ 6. Przy ustalaniu okresu pracy nauczycielskiej wymaganego do przyznania dodatku do emerytury lub renty inwalidzkiej nie uwzględnia się okresów pracy wykonywanej w wymiarze czasu pracy niższym niż połowa obowiązującego wymiaru zajęć.

§ 7. 1. Wysokość dodatku oblicza się od emerytury lub renty inwalidzkiej, która przysługiwałaby wyłącznie od zarobków uzyskiwanych z tytułu pracy, o której mowa w § 3 i 4.

2. Przy ustalaniu tych zarobków stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 25 lipca 1972 r. w sprawie ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent dla nauczycieli (Dz. U. Nr 32, poz. 219).

3. Wysokość dodatku oblicza się od emerytury lub renty inwalidzkiej (ust. 1) bez jakichkolwiek dodatków.

§ 8. W razie ponownego ustalenia wysokości renty inwalidzkiej na podstawie art. 70 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6 i z 1972 r. Nr 16, poz. 114) wysokość dodatku ulega ponownemu ustaleniu, jeżeli nową wysokość renty ustala się od zarobków z pracy nauczycielskiej (§ 3 i 4); wysokość dodatku nie ulega natomiast zmianie, jeżeli nową wysokość renty ustala się od zarobków z pracy innej niż praca nauczycielska.

§ 9. W razie zbiegu prawa do dodatku z tytułu pracy nauczycielskiej oraz do dodatku z tytułu pracy naukowej, przysługującego na podstawie art. 46 ustawy, o której mowa w § 8, uprawnionemu wypłaca się jeden z tych dodatków, a mianowicie wyższy lub wybrany przez niego.

§ 10. 1. Dodatek z tytułu pracy nauczycielskiej do emerytur i rent inwalidzkich przyznanych przed dniem 1 maja 1972 r. przyznaje się poczynając od dnia 1 maja 1972 r.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, przyznaje się w wysokości 10% emerytury lub renty inwalidzkiej.

3. Dodatek przyznawany na wniosek zainteresowanego zgłoszony w terminie do dnia 31 grudnia 1973 r. wypłaca się poczynając od dnia 1 maja 1972 r., a na wniosek zgłoszony

w terminie późniejszym — za okres trzech miesięcy wstecz od dnia zgłoszenia wniosku.

§ 11. Prawa do dodatku do emerytury lub renty inwalidzkiej z tytułu pracy nauczycielskiej nie nabywa, a nabyte traci osoba prawomocnie ukarana w trybie dyscyplinarnym karą wydalenia ze służby z pozbawieniem szczególnych uprawnień emerytalnych związanych ze służbą nauczycielską.

§ 12. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do nauczycieli uprawnionych do emerytur i rent inwalidzkich określonych w przepisach:

- 1) ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19),
- 2) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10) z uwzględnieniem przepisu art. 6 tej ustawy,
- 3) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1972 r.

Minister Pracy, Plac i Spraw Socjalnych: *W. Kawalec*

221

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 lipca 1972 r.

w sprawie gospodarowania wyrobami ze złota i platyny.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i Nr 58, poz. 270 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz w związku z § 3 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 14 lutego 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu: stalą, metalami nieżelaznymi oraz niektórymi metalami szlachetnymi (Monitor Polski Nr 15, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy obrotu wyrobami ze złota i platyny zdatnymi do użytku, skupu od ludności wyrobów ze złota lub platyny niezdatnych do użytku i części tych wyrobów oraz produkcji, przerobu i napraw wyrobów ze złota i platyny.

2. Rozporządzenie nie dotyczy przerobu na celę gospodarki narodowej wyrobów ze złota lub platyny posiadanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

§ 2. Zabrania się prywatnym przedsiębiorstwom handlu detalicznego dokonywania obrotu wyrobami ze złota i platyny.

§ 3. Skupu, przerobu i napraw wyrobów ze złota dokonują:

- 1) państwowe przedsiębiorstwa „Jubiler”,
- 2) placówki handlowe i przemysłowe Zjednoczonych Zespołów Gospodarczych Sp. z o.o. „Veritas” oraz Centrali Wytwórczości i Handlu Dewocyjnego „Ars Christiana”,

które uzyskały zezwolenie Ministra Finansów na dokonywanie tych czynności i są wpisane do rejestru organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą.

§ 4. Przerobu i napraw powierzonych wyrobów ze złota, z wyjątkiem przerobu na półfabrykaty używane w protetyce dentystycznej, mogą również dokonywać:

- 1) zakłady spółdzielni pracy zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy, zarejestrowane zgodnie z przepisami prawa probierczego, a zatrudniające w zakładzie co najmniej jednego mistrza złotnictwa ze specjalnością w zakresie wyrobu i naprawy przedmiotów z metali szlachetnych,
- 2) rzemieślnicy posiadający uprawnienia do wykonywania złotnictwa ze specjalnością w zakresie wyrobu i naprawy przedmiotów z metali szlachetnych oraz dyplom mistrza w tym rzemiośle.

§ 5. Skupu, przerobu i napraw powierzonych wyrobów z platyny mogą dokonywać wyłącznie państwowe przedsiębiorstwa „Jubiler”.

§ 6. Produkcję wyrobów ze złota i platyny na zaopatrzenie rynku mogą prowadzić wyłącznie jednostki, które uzyskały zezwolenie Ministra Finansów.

§ 7. 1. Zawartość czystego kruszcu w wyrobach ze złota i platyny uzyskanych z produkcji lub przerobu nie może przekroczyć 15 g.